

บทความวิจัย

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ การเป็นผู้ประกอบการน้อย

อับดุลอาลิธี หะยีฮาเดร์* จารูว์จัน สองเมือง**

*นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

** (ผศ.ดร.) อาจารย์ลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและนวัตกรรมการจัดการ
เรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ 1) เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ 2) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยแพลตฟอร์มออนไลน์ และ 3) เพื่อประเมินสมรรถนะผู้ประกอบการน้อยจากการเรียนผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านคาโต ตำบลปะนาเระ อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี รวมทั้งสิ้นจำนวน 63 คน โดยมีเครื่องมือการวิจัย ดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบประเมินสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อย และผลการวิจัยพบว่า 1) โรงเรียนมีความต้องการพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยการสืบค้นด้วยวิธีต่าง ๆ และเทคนิคที่นำนวัตกรรมมาใช้กับนักเรียน ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครู เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านผู้ประกอบการที่ยังสอดคล้องกับสภาพบริบทของผู้เรียนและชุมชนรวมถึงจุดเน้นของโรงเรียนที่เป็นฐานสมรรถนะ 2) ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้วยแพลตฟอร์มออนไลน์ รายวิชาผู้ประกอบการน้อย มีค่าประสิทธิภาพ $E1/E2 = 80.85/82.62$ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันทางนัยทางสถิติที่ 0.05 เนื้อหาการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อยตามแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน มีทั้งหมด 5 แผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) การรู้จักตนเอง 2) การวิเคราะห์ตลาด 3) เครื่องมือการตลาด

ดิจิทัล 4) การปฏิบัติการทางการตลาด และ 5) การวัดและประเมินผลการตลาด และ 3) ผลการประเมินสมรรถนะผู้ประกอบการน้อยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.72 โดยสมรรถนะด้านความสามารถในการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.76 รองลงมาคือ ด้านความเป็นอิสระในการบริหารงาน การทำงานเชิงรุก การสร้างนวัตกรรม การเผชิญความเสี่ยง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.73, 4.71, 4.69, และ 4.68 ตามลำดับ

คำสำคัญ: ผู้ประกอบการน้อย, การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน, แพลตฟอร์มออนไลน์

RESEARCH

Developing a platform-based online instructional management for enhancing competence in young entrepreneurs

Abdul-Asit Hayeekhade Jaruwat Songmuang***

**Student of the Education for the Degree of Master of Educational Sciences and Innovation for Learning Management Fatoni University*

*** (Assistant Professor. Ph.D) of the Education for the Degree of Master of Educational Sciences and Innovation for Learning Management Fatoni University*

Abstract

This study has three objectives: 1) to study the need for developing learning management through online platforms, 2) to develop learning management through online platforms, and 3) to evaluate the competencies of young entrepreneurs from learning through online platforms. The target group includes lower secondary school students, academic year 2021, Ban Kato School, Panare Subdistrict, Panare District, Pattani Province. There were a total of 63 people, with the following research tools: 1) a learning management plan based on phenomena-based learning management, 2) an academic achievement test, 3) a small-entrepreneur competency assessment form. And the results of the research found that 1) The school has a desire to develop students in every aspect, emphasizing the learners' hands-on experience by searching in various ways and techniques that bring innovation to use with students. Make students interact with teachers To develop entrepreneurial competencies that are consistent with the context of students and communities, including the school's focus on competency bases. 2) Efficiency of learning management with online platforms. Minor Entrepreneur Course There is an efficiency value of $E1/E2 = 80.85/82.62$ and the academic achievement before and after studying is significantly different at 0.05. Content of learning through an online platform to enhance the competency of young entrepreneurs according to the learning management method using phenomena as a basis. There are a total of 5 learning plans as follows: 1) Knowing yourself

2) Market analysis 3) digital marketing tools 4) marketing operations and 5) Measurement and evaluation of marketing results and 3) Results of the evaluation of the performance of small entrepreneurs overall were at the highest level with an average of 4.72 with competency in the area of competitiveness. It has the highest mean of 4.76, followed by independence in administration. Proactive work innovation Facing Risk with averages of 4.73, 4.71, 4.69, and 4.68, respectively.

Keywords: Little Entrepreneurship, Phenomenon-Based Learning, Online Platform

บทนำ

กระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของสังคม รวมถึงการศึกษาซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพสามารถปรับตัวให้ทันกับ เหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ตามสภาพความต้องการของสังคม เศรษฐกิจการเมือง และ วัฒนธรรมของประเทศ การจัดการคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้นย่อมส่งผลให้ประชาชนมีประสิทธิภาพ และช่วยเหลือผู้อื่นได้ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ การพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรมต้องอาศัยการศึกษาเป็น เครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ดังนั้นกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพการจัดการศึกษาต้องเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม และ กระบวนการเรียนรู้ให้บูรณาการทั้งด้านความรู้เกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับ สังคม ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการ ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา ด้านภาษาโดยเฉพาะการใช้ภาษาไทย ด้านคณิตศาสตร์ ด้านการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542 : 17) เป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน ของคนไทยทุกคนที่รัฐต้องจัดให้เพื่อพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยให้มีความเจริญก้าวหน้าทุกด้านเป็นต้นทุน ทางปัญญาที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการประกอบสัมมาชีพและการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ อย่างเป็นสุข

ความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) เป็นทักษะสำคัญที่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม การจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมทักษะความเป็นผู้ประกอบการแก่ผู้เรียน จึงมีความสำคัญ เพราะจะทำให้ประเทศมีกำลังคนที่มีส่วนช่วยผลักดันเศรษฐกิจให้เติบโต (Bellance & Brandt, 2011; Blawatt, 1998; World Economic Forum, 2011) นอกจากนี้ประโยชน์ที่เกิดกับเศรษฐกิจและ สังคมแล้ว คุณลักษณะและสมรรถนะของความเป็นผู้ประกอบการยังช่วยสร้างความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา และความมั่นใจให้เกิดขึ้นในบุคคล (World Economic Forum, 2011; Wilson et al., 2009) สำหรับการดำเนินการส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการในประเทศไทย รัฐบาลมีนโยบายเกี่ยวกับ “โมเดลประเทศไทย 4.0” ที่ให้ความสำคัญในการสร้างผู้ประกอบการ เช่น โครงการเสริมสร้าง ผู้ประกอบการใหม่ (New Entrepreneur Creation : NEC) การทำหลักสูตรการศึกษาสาขาผู้ประกอบการใน มหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและเอกชนทำให้เห็นการหาแนวทางการส่งเสริมคุณลักษณะความเป็น ผู้ประกอบการสอดคล้องการพัฒนาประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) ผู้ประกอบการมีบทบาท สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ เพราะการดำเนินกิจกรรมของการประกอบการ คือ สิ่งกระตุ้นให้

เศรษฐกิจเจริญเติบโตสามารถช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า และแข่งขันในระดับเวทีการค้าโลกได้อย่างยั่งยืน

ทักษะอาชีพ (Career Skills) เป็นทักษะหนึ่งที่มีความจำเป็นในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 จะเห็นได้จากจุดเน้นของนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งเน้นให้โรงเรียนสร้างค่านิยมในเรื่องการเรียนรู้ในสายอาชีพและลดสัดส่วนการเรียนสายสามัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 : 26) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ที่มีแผนในการพัฒนาการศึกษา โดยกำหนดแนวโน้มการศึกษาต่อมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสายอาชีพศึกษา : สายสามัญ ในปี 2560 – 2564 จากจำนวนสัดส่วนนักเรียนที่ศึกษาต่อมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสายอาชีพศึกษา : สายสามัญ 40 : 60 ปรับสัดส่วนนักเรียนที่ศึกษาต่อมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสายอาชีพศึกษาเพิ่มขึ้นเป็น 50 : 50 และมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น ดังแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 (2560 : 21) ที่ได้กล่าวถึงเป้าหมายของสัดส่วนนักเรียนที่ศึกษาต่อสายอาชีพศึกษา : สายสามัญ 70 : 30 ให้ความสำคัญต่อการศึกษาประเภทสายอาชีพศึกษาสายอาชีพค่อนข้างมีความสำคัญมากขึ้นศตวรรษที่ 21

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน (Phenomenon-based learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ได้รับความนิยมมากขึ้น ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนแบบพหุวิทยาการ (Multidisciplinary learning) ที่ได้ถูกเสนอขึ้นโดยประเทศฟินแลนด์จากแนวคิดการพัฒนาระบบการศึกษาแกนกลางของประเทศมุ่งส่งเสริมการพัฒนาทักษะข้ามพิสัย (Transversal competencies) ของผู้เรียน ให้มีความพร้อมในการดำรงชีวิต ซึ่งการจัดการเรียนรู้จะมีการนำปรากฏการณ์หรือสถานการณ์ที่เป็นประเด็นน่าสนใจมาทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ ตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบ และลงมือหาคำตอบผ่านกระบวนการเรียนรู้ตามกรอบแนวคิดทฤษฎีสร้างองค์ความรู้ในตนเองภายใต้ปรากฏการณ์ตามสภาพจริง (Symeonidis & Schwarz, 2016)

การจัดการศึกษาในโรงเรียนยังไม่ตอบสนองความต้องการของชุมชนที่ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ เกิดทักษะทางด้านการประกอบอาชีพ อีกทั้งหลักสูตรสถานศึกษายังไม่เน้นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนได้ลงปฏิบัติ ครูผู้สอนยังขาดทักษะการเชื่อมโยงการทักษะอาชีพ จากปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อยเพื่อลดช่องว่างและเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนที่สนใจเป็นผู้ประกอบการ มีโอกาสที่จะเรียนรู้การเป็นผู้ประกอบการและเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่โลกของการเป็นผู้ประกอบการอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อย
2. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อย
3. เพื่อประเมินสมรรถนะผู้ประกอบการน้อยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจากการเรียนผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อยมีทั้งหมด 5 แผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การรู้จักตนเอง	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การวิเคราะห์ตลาด	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เครื่องมือการตลาดดิจิทัล	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การปฏิบัติการทางการตลาด	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การวัดและประเมินผลการตลาด	จำนวน 3 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านคาโต รวมทั้งสิ้นจำนวน 63 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานจำนวน 15 ชั่วโมง โดยการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ให้คณะกรรมการที่ปรึกษางานวิจัยและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คนโดยมีค่า IOC อยู่ที่ในระหว่าง 0.60-1.00

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการหาคุณภาพของชุดการจัดการเรียนรู้ให้คณะกรรมการที่ปรึกษางานวิจัยและผู้เชี่ยวชาญ 5 คน จำนวน 1 ชุดแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ โดยมีค่า IOC อยู่ที่ 0.80-1.00

2.3 แบบประเมินสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อยโดยการหาคุณภาพของแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ให้คณะกรรมการที่ปรึกษางานวิจัยและผู้เชี่ยวชาญ 5 คน จำนวน 1 ชุดแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 16 ข้อ โดยมีค่า IOC อยู่ที่ในระหว่าง 0.80-1.00

3. วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and development) ซึ่งมีรายละเอียดของการวิจัยแต่ละขั้นตอน ทั้งหมด 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (R1) ประกอบด้วย

1. ศึกษาหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม คู่มือสำหรับครู เอกสารการประเมินผลในชั้นเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนแบบต่าง ๆ

2. วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คู่มือการจัดการเรียนรู้ คู่มือครู มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้สาระสำคัญ กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

4. พัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้ว หาคุณภาพโดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน โดยมีค่า IOC อยู่ที่ 0.80 - 1.00

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อย (D1) ประกอบด้วย

1. การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ การกำหนดกรอบ โครงสร้าง แผนการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ตามกรอบที่กำหนด การนำร่างแผนการจัดการเรียนรู้ออนไลน์เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ออนไลน์แบบประเมินความเหมาะสม และแบบประเมินความสอดคล้องเพื่อตรวจสอบและขอคำแนะนำเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญ

2. การทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ออนไลน์กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ขนาดกลาง จำนวน 39 คน เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จริงว่าเหมาะสมกับ บริบท สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีและการเชื่อมโยงการเรียนรู้ผ่าน เครือข่ายอินเทอร์เน็ต การใช้เฟสบุ๊ค ไลน์ โดยทำการสอนครบทุกชั้นตอนและให้นักเรียนตอบ แบบทดสอบเพื่อหาคุณภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์ม ออนไลน์พบว่าได้ประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 81.41/80.63$

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อย (R2)

เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อ เป็นกลุ่มเป้าหมายในการทดลอง ทำการประเมินความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายก่อนการสอน ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ทดสอบหลังการทดลองโดยใช้แบบสอบถามฉบับเดิม โดย ทำการทดลองในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยทำการสอน

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อ เสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อย (D2)

เป็นการตรวจสอบประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ จากการทดลองใช้มาประเมินผลตามเกณฑ์ที่กำหนดและนำมาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรทั้งในด้าน โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และรายละเอียดที่เป็นองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้มี ความถูกต้อง เหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อยทักษะ อาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัย

1. การสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

สามารถนำเสนอผลการศึกษาดังกล่าวได้เป็น 2 ประเด็น คือ 1) ความต้องการและความ พร้อมของโรงเรียนในการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์และ 2) แผนการจัดการเรียนรู้บูรณา การ ดังนี้

1.1 ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนบ้านคาโตเป็น หนึ่งในโรงเรียนพื้นที่นวัตกรรมศึกษานำร่องจังหวัดปัตตานีที่มีความต้องการที่พัฒนาโรงเรียนให้ เป็นอิสระในการบริหารจัดการโดยได้จัดทำและพัฒนาหลักสูตรโดยใช้พื้นฐานจากหลักสูตรแกนกลาง

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นำมาปรับให้เป็นรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ดังที่ผู้บริหารโรงเรียนให้สัมภาษณ์ไว้ว่า “สำหรับโรงเรียนบ้านคาโตเรื่องการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเรามุ่งเน้นเรื่องสมรรถนะของนักเรียนเป็นหลักเพราะสมรรถนะคือการรวมเอาองค์ความรู้ทักษะและเจตคติที่สำคัญจำเป็นสำหรับการใช้ชีวิตของนักเรียนดังนั้นความต้องการของเราจึงมุ่งเน้นไปตรงสมรรถนะเราก้าวข้ามคำว่าผลสัมฤทธิ์เราให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้เด็กได้ลงมือทำมีปฏิสัมพันธ์กับครูกับเพื่อนออกแบบกิจกรรมสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเองถ้าจะให้นิยามคำว่าคุณภาพการศึกษาก็คือการพัฒนาให้นักเรียนแบบองค์รวมคือนักเรียนจะต้องเติบโตด้วยสุขภาพกายที่แข็งแรงสุขภาพจิตที่ดีอดทนเข้มแข็งมีสติปัญญา มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เห็นคุณค่าของตนเองเห็นคุณค่าของผู้อื่นรักและห่วงหาพันธุกรรมประเพณีมีศาสนาเป็นเครื่องคอยก้ากับการดำรงชีวิต

1.2 ความต้องการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า โรงเรียนบ้านคาโตได้ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้จัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองผ่านสื่อและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความสนใจของผู้เรียน โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวก

1.3 ความต้องการส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพให้กับนักเรียน พบว่า โรงเรียนบ้านคาโต ได้ออกแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ตามศักยภาพและความถนัดของแต่ละบุคคลผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ครูออกแบบได้แบบไว้ และมุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีทักษะในการประกอบอาชีพ อันทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบอาชีพในอนาคตเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักตนเองสามารถวางแผนตัดสินใจเลือกเส้นทางการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคตได้สอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจ

1.4 พฤติกรรมการใช้งานสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของครูและนักเรียน พบว่า การใช้งานสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของครูและนักเรียน มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในช่วงของสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา พบว่า ครูและนักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนสามารถนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ผ่านแอปพลิเคชัน จากการออกแบบกิจกรรมโดยคุณครูประจำวิชา

2. ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเด็น คือ 1) การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการ 2) การทดลองการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อย และ 3) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

2.1 การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการ ชั้นการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการรายวิชาผู้ประกอบการน้อย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้ทำการแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน (Phenomenon Based Learning) ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การเลือกปรากฏการณ์ ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันเลือกประเด็นหรือเนื้อหาที่สนใจ เป็นปรากฏการณ์ที่ใกล้ตัวนักเรียน หรือมีความสำคัญต่อชีวิตของนักเรียน โดยอาจเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นไปแล้วหรือกำลังจะเกิดขึ้นก็ได้ ซึ่งปรากฏการณ์นี้ต้องมีความสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตร

ขั้นที่ 2 การตั้งคำถาม นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ต้องการศึกษาค้นคว้าหรือประเด็นคำถามที่สงสัย และอยากเรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อหาตอบด้วยตนเองหรือจากผู้รู้

ขั้นที่ 3 ค้นหาคำตอบ นักเรียนค้นหาคำตอบในประเด็นที่สงสัยจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในโรงเรียนหรือในชุมชนเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบด้วยวิธีการที่น่าเชื่อถือได้

ขั้นที่ 4 ลงมือปฏิบัติ การดำเนินการจัดการเรียนรู้ จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยการค้นคว้าอย่างหลากหลาย ออกแบบการประเมินเชิงปฏิบัติในการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องอภิปรายโต้เถียงเชิงวิชาการเพื่อพัฒนาความรู้ของตนเอง โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รวมทั้งให้แรงเสริมทางบวกแก่นักเรียนให้เกิดความมุ่งมั่นตั้งใจและกล้าที่แสดงความเป็นตัวตน

ขั้นที่ 5 สรุปผล นักเรียนร่วมกันสรุปผลจากการเรียนรู้ ถอดบทเรียนในกิจกรรมที่คุณครูได้ร่วมกันจัดขึ้นและสะท้อนความคิดเห็นจากการได้เรียนรู้ และลงมือปฏิบัติ

ขั้นที่ 6 นำเสนอ ผู้เรียนได้นำเสนอในสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้เพื่อน ๆ ร่วมชั้นฟัง และร่วมกันวิพากษ์

2.2 ผลการทดลองการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อย การทดลองการจัดการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่ 1) การทดลองกลุ่มขนาดกลาง และ 2) การทดสอบหาประสิทธิภาพในห้องเรียนปกติ สามารถนำเสนอผลได้ดังนี้

2.2.1 ผลการทดสอบการใช้นวัตกรรมในกลุ่มขนาดกลาง การทดสอบการใช้นวัตกรรมในกลุ่มขนาดกลางเพื่อศึกษาผลและปรับปรุง โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนบ้านท่าน้ำ ตะวันออก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 39 คน โดยทำการสอนครบทุกขั้นตอนและให้นักเรียนตอบแบบทดสอบเพื่อหาคุณภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ผ่าน

แพลตฟอร์มออนไลน์พบว่าได้ประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 81.41/80.63$ หลังจากนั้นนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

2.2.2 การทดสอบการหาประสิทธิภาพในห้องปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ด้วยแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อยสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกลุ่มขนาดใหญ่พบว่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อยมีค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 80.85/82.62$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 80/80

2.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ของการจัดการเรียนรู้ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 30.16 ส่วนผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนพบที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น หลังเรียนโดยใช้ นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้โดยค่า t เท่ากับ 21.84

3. ผลการประเมินสมรรถนะผู้ประกอบการน้อย

ในการศึกษาสมรรถนะผู้ประกอบการน้อย สามารถแบ่งผลการประเมินออกเป็น 2 ประเด็น ประกอบด้วย 1) ผลการประเมินสมรรถนะ และ 2) ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะผู้ประกอบการน้อย ก่อนและหลังเรียน ซึ่งสามารถนำเสนอผลการศึกษาดังนี้

3.1 ผลการประเมินสมรรถนะ พบว่าการประเมินสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อยหลังจากจัดการเรียนผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อยจำนวน 63 คน พบว่าคะแนนการประเมินสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อย หลังจากการใช้การจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อย สูงที่สุดคือความสามารถในการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.76 ต่อด้วยความเป็นอิสระในการบริหารงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.73 อยู่ในระดับมากที่สุด ต่อมาการทำงานเชิงรุก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.71 อยู่ในระดับมากที่สุด ต่อมาการสร้าง

นวัตกรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.69 อยู่ในระดับมากที่สุด ต่อมาการเผชิญกับความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.68 อยู่ในระดับมากที่สุด

3.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะผู้ประกอบการน้อยก่อนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า “วิชาผู้ประกอบการน้อย เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะอาชีพ รู้จักเครื่องมือทางการตลาดและเครื่องมือทางเทคโนโลยีเพื่อสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า หรือเพิ่มยอดขายให้กับสินค้าของเราได้ช่วยแบ่งเบาภาระของผู้ปกครองได้ระหว่างเรียน รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากขึ้น” นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า “การเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง ผมรู้สึกสนุกกับมัน เรียนแล้วไม่เครียด ได้ลงมือทำ สร้างรายได้เกิดขึ้นจริง ถึงแม้ว่ามันไม่มาก แต่ก็รู้สึกภูมิใจที่ผมสามารถหาเงินโดยไม่รบกวนเงินของพ่อแม่” นอกจากผลการประเมินผู้ประกอบการน้อยแล้ว ยังพบว่า ผู้เรียนสะท้อนภาพความเป็นผู้ประกอบการที่น่าเอาหลักศาสนาอิสลามมาดังนี้

1. ความบริสุทธิ์ใจ (อิดลาค) การศึกษาพบว่า นักเรียนเกิดคุณลักษณะความบริสุทธิ์ใจในการทำงานมากขึ้น โดยพบว่า เมื่อมีการมอบหมายงาน นักเรียนจะมุ่งทำงานให้สำเร็จทั้งที่เป็นงานส่วนบุคคลและงานกลุ่ม โดยเป็นการสมัครใจที่จะทำเพื่อทุกคนในกลุ่ม ดังผลจากการสัมภาษณ์ “เมื่อนักเรียนได้รับคำสั่งให้ทำงานกลุ่มและมีจิตอาสาโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน”

2. ความซื่อสัตย์ สุจริต (อะมานะฮ์) การศึกษาพบว่า นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติทำงานที่ได้รับมอบหมาย โดยพบว่า เมื่อมีการกำหนดส่งงานนักเรียนมีการส่งงานตามเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งนักเรียนจะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองโดยไม่ลอกงานของเพื่อนมาส่ง

3. ความเกรงกลัวต่อบาป (ตักวา) การศึกษาพบว่า นักเรียนจะนำเงินที่ตกหล่นภายในห้องเรียน จะนำมามอบให้คุณครูที่รับผิดชอบเพื่อประกาศหาเจ้าของต่อไป

4. การยอมรับผลจากการปฏิบัติ (ตะวักัล) การศึกษาพบว่า นักเรียนจะนำเงินที่เหลือจากที่ผู้ประกอบการให้มาโรงเรียนเป็นเงินเก็บสะสมเพื่อนำเงินไปลงทุนทำธุรกิจที่นักเรียนสนใจหรือชอบ โดยที่ไม่รู้ว่าธุรกิจที่จะลงทุนนั้นจะส่งเป็นเป็นอย่างไร ดังผลการสัมภาษณ์นักเรียน “นักเรียนมีความสามารถในการยอมรับผลที่ได้จากการลงมือกระทำ คือ การได้ลงมือปฏิบัติการทำงานเป็นผู้ประกอบการ ยอมรับผลที่ได้ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิเสธของลูกค้ารายได้ที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวัง นักเรียนมีความสามารถในการยอมรับผลเพราะนักเรียนได้ทำตามศักยภาพที่ตัวเองมีและถือเป็นหนึ่งกิจกรรมในการฝึกฝนเรียนรู้ตนเอง”

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อย พบว่านวัตกรรมที่สร้างมีทั้งหมด 5 ชุดแพลตฟอร์มและแผนการจัดการเรียนรู้ คือ 1) รู้จักตนเอง 2) การวิเคราะห์ตลาด 3) เครื่องมือการตลาดดิจิทัล 4) การปฏิบัติการทางตลาด และ 5) การวัดและประเมินผลการตลาด สอดคล้องกับปรีชา ศรีสุพัฒน์ (2565) ที่ทำงานวิจัยเรื่องการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทักษะอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนแสดงความสามารถที่เชี่ยวชาญ เน้นการนำความรู้ไปใช้จริง 2) กำหนดความคาดหวังไว้สูง และคาดหวังกับผู้เรียนทุกคน 3) ผู้เรียนรับผิดชอบต่อตัวเองให้ถึงเป้าหมายสามารถออกแบบการเรียนรู้ของตนเองได้ สามารถเรียนได้ในสถานที่และเวลาที่แตกต่างกัน โดยการช่วยเหลือ สนับสนุนอย่างยืดหยุ่นตามลักษณะเฉพาะของผู้เรียน 4) ผู้เรียนจะได้รับการประเมินเมื่อพร้อมและเป็นการประเมินความก้าวหน้าตามอัตราของตนเอง เน้นประเมินที่ท้าทายเน้นการปฏิบัติด้วยเครื่องมือวัดที่เข้าถึงความเชี่ยวชาญของผู้เรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับวรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอชิป จิตฤกษ์ (2556) ที่กล่าวว่า ทักษะการเรียนรู้และการคิดนอกจากการเรียนรู้เนื้อหาวิชาการแล้ว นักเรียนจำเป็นต้องรู้จักวิธีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รู้จักใช้สิ่งที่เรียนมาอย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างสรรค์ ทักษะการเรียนรู้และการคิดประกอบด้วย การคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสร้างสรรค์และผลิตนวัตกรรม สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะนวัตกรรมที่สร้างได้สร้างตามแนวคิดทฤษฎีที่ได้ศึกษามาทำให้การออกแบบนวัตกรรมส่งผลให้นักเรียนได้รู้จักตัวเอง มีทักษะในการปฏิบัติ และได้เรียนรู้สิ่งที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงเป็นการสร้างสมรรถนะให้กับนักเรียน

2 ผลการใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อย พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อย มีค่าประสิทธิภาพ $E1/E2 = 80.85/82.62$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ $80/80$ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 30.16 สอดคล้องกับสุพิศ เสาวกุล, เมธิณี วงศ์วานิช รัชมกการณ, พณิต เข้มทอง (2562) ที่ทำงานวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมความเป็นผู้ประกอบการในรายวิชาการอาชีพโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสุทธิวรารามกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความรู้ ทักษะ และคุณสมบัติภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยในภาพรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($x = 4.68$,

S.D. = 0.47) นอกจากนี้ยังมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับดีมาก ส่วนของการทำงานกลุ่มของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมากที่สุด และการนำเสนองานหน้าชั้นเรียนของนักเรียน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ตลอดจนการจัดทำโครงการจัดทำโครงการด้านรูปเล่มโครงการ ด้านกระบวนการทำงานและด้านผลสำเร็จของงานอยู่ในระดับมาก 2) ผลการสะท้อนกลับข้อมูลไปยังผู้เรียนในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนสามารถกระตุ้นให้นักเรียนได้สืบค้นข้อมูลข่าวสารสนเทศที่เป็นประโยชน์กับตนเองและสามารถนำข้อมูลต่าง ๆ ที่สืบค้นได้ไปปรับปรุงแก้ไขด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณสมบัติ และยังสามารถนำไปปรับปรุง การทำงานให้ดียิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนทำงานได้ดียิ่งขึ้น และมีความรู้ ทักษะ คุณสมบัติในระดับที่สูงขึ้นได้นอกจากนี้ยังสอดคล้องการจัดการเรียนรู้แบบอิงปรากฏการณ์ที่อรพรรณ บุตรกัตัญญ (2561) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน ใช้วิธีสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบตื่นตัวในการสร้างองค์ความรู้ในตนเองอยู่บนฐานแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ในตนเอง ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการสืบเสาะโดยใช้ปัญหาเป็นฐานเริ่มต้นจากการกำหนดคำถามหรือปัญหาของผู้เรียน ผ่านปรากฏการณ์แห่งความเป็นจริง วิธีสอนนี้ใช้แนวคิดในการสร้างความร่วมมือและการทำงานร่วมกันของผู้เรียน เป็นเงื่อนไขสำคัญในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และยังสอดคล้องกับสอดคล้องกับ วิจารย์ พานิช (2555) ที่กล่าวว่า การฝึกทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับนักเรียนนั้นจะต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ เนื่องจากทักษะการดำรงชีวิตที่คนในศตวรรษที่ 21 ทุกคนจะต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงมหาวิทยาลัยและตลอดชีวิต เพื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรงพลิกผัน และคาดไม่ถึงอย่างมีประสิทธิภาพ ในการสร้างนวัตกรรมครั้งนี้จึงได้ออกแบบให้มีการทดลองใช้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับนักเรียน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดในการสร้างแพลตฟอร์มออนไลน์โดยนำเอาแนวคิดการจัดการเรียนรู้ด้วยการอิงปรากฏการณ์เป็นฐาน มาออกแบบการสร้างนวัตกรรมจึงส่งผลให้นวัตกรรมที่สร้างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์การเรียนหลังการใช้นวัตกรรมนักเรียนมีสมรรถนะในการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3 ผลการประเมินสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ โดยนักเรียนประเมินสมรรถนะผู้ประกอบการของตนเองก่อนการใช้นวัตกรรมโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และหลังการใช้นวัตกรรมผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ มีสมรรถนะอยู่ในระดับมากที่สุด โดยหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ผลการประเมินผู้ประกอบการน้อยแล้ว ยังพบว่าผู้เรียนสะท้อนภาพความเป็นผู้ประกอบการที่นำเอาหลักศาสนาอิสลามมาใช้คือความบริสุทธิ์ใจ (อิคลาต) ความซื่อสัตย์ สุจริต

(อะมานะฮ์) ความเกรงกลัวต่อบาป (ตักวา) การยอมรับผลจากการปฏิบัติ (ตะวักัล) สอดคล้องกับงานวิจัยของชนัญญา สุขสมวัฒน์, สุวิมล ว่องวาณิช, ชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ (2563) ทำงานวิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน: คราวด์ซอร์สซึ่งผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการ มีดังนี้ 1) การจัดเนื้อหาในรายวิชาให้มีการสอนพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการทำธุรกิจ ควรเตรียมเนื้อหาพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดตั้งและดำเนินกิจการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ 2) การจัดประสบการณ์การทำธุรกิจจริงให้ผู้เรียน ควรให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เขียนแผนธุรกิจ ทำโครงการ หรือธุรกิจขนาดเล็กด้วยตนเอง 3) การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความสนใจของตนเองร่วมกับการให้ผู้เรียนวิเคราะห์และวางแผนในการพัฒนาตนเองและการทำงาน 4) การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเป็นผู้ประกอบการ และ 5) การใช้กรณีศึกษา/สถานการณ์จำลองประกอบการจัดการเรียนการสอน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะการออกแบบนวัตกรรมในครั้งนี้เป็นการออกแบบด้วยการศึกษาความต้องการจำเป็นเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงทำให้นักเรียนได้มีโอกาสได้ใช้องค์ความรู้ ทักษะและความมุ่งมั่นอดทน ในการผ่านสถานการณ์ที่นักเรียนต้องใช้สมรรถนะ จึงส่งผลทำให้หลังเรียนนักเรียนมีสมรรถนะด้านผู้ประกอบการเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอเพื่อนำผลไปใช้

1.1 ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ของชุมชนเพื่อนำเอาฐานทุนในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการมาจัดทำเป็นสารสนเทศ ข้อมูล ชุดความรู้ในชุมชนก่อนการดำเนินการ

1.2 ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา ครูผู้สอน รวมถึงนักเรียน ร่วมวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคของโรงเรียนในการนำเอารูปแบบไปปรับใช้เพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับบริบท

1.3 ผู้บริหาร หัวหน้างานวิชาการ ปรับหลักสูตร ปรับโครงสร้างเวลาเรียน จัดทำเป็นหน่วยบูรณาการ หรือจัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี

1.4 ครูผู้สอนจัดทำหน่วยการเรียนรู้ หรือสาระการเรียนรู้ หรือรายวิชาเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งต่อการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยการอิงปรากฏการณ์
เป็นฐาน

2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงโดยเข้าสู่กระบวนการพัฒนา
ผู้ประกอบการน้อยในสถานประกอบการจริง

2.3 ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรให้นักเรียนได้นำสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ในชุมชนโดยใช้
กระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ในชุมชนของนักเรียนเองได้

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แนวทางการดำเนินงานโครงการสถานศึกษาน้อมนาศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนกระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมกิจการศึกษา
- ชาญัญญา สุขสมวัฒน์, สุวิมล ว่องวาณิช, ชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ (2563) *แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน: คราวด์ซอร์สซิง*.
- ปรีชาศรีสุพัฒน์.(2565). การพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: ทักษะอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการ. *مجلةปริทัศน์*, 3(1),114.
- โยธินทองเนื้อแข็ง, ชนิศร์ชูเลื่อน, &รัชชเมธจันทนวล. (2021). การพัฒนาการศึกษาสู่ศตวรรษที่ 21. *JOURNAL MAHA CHULA TANI MAHACHULALONGKORNRAJAVIDYALAYA UNIVERSITY*, 3(5), 53-63.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2554). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพมหานคร:สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2562). *ความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบรายมาตราของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). *รายงานการวิจัยแนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- สุทิดา เสาวกุล, เมธินี วงศ์วานิช รัชมกการณ และ พนิด เข้มทอง. (2562). การพัฒนากิจกรรมความเป็นผู้ประกอบการในรายวิชาการอาชีพ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม กรุงเทพมหานคร. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 34(3), 71-78.
- วรพจน์วงศ์กิจรุ่งเรืองและอธิปจิตฤกษ์. (2554). *ทักษะแห่งอนาคตใหม่การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: open word.
- วิจารณ์พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.

อรพรรณบุตรกัตัญญ. (2561). การเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานเพื่อการสร้างมุมมองแบบองค์รวมและการเข้าถึงโลกแห่งความจริงของผู้เรียน. *วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 46(2), 348–365

Bellanca & R. Brandt. (2011). *21stCentury skills: Rethinking how students learn* (pp.210–236).

Victoria : Hawker Brownlow Education.

Symeonidis, V. & Schwarz, J. F. (2016). Phenomenon-Based Teaching and Learning through the Pedagogical Lenses of Phenomenology: The Recent Curriculum Reform in Finland. *Forum OŚwiatowe*. 28(2), 31–47.

World Economic Forum. (2011). *The global competitiveness report 2016 – 2017*. Available at

<http://www.weforum.org>. (accessed 25 July 2015)